

Ach Janne jag vet ej varföre jag nu fått så ledsamt efter dig, Och äfven efter hemortten, — jag tencker Så ofta, om iag vore bevingad, huru ofta Skulle jag ej besöka Dig och äfven mina Goda venner på hemortten. men fåfengt en sådan öfvernaturlig Önskan och ett tomt Sverm.

Endast dett värkliga att få råka Eder vore outseiligt Liuft och engong hoppas iag om vi lefver att vi råkas och desto Störe är återseendets gledje efer en lång, åtskilnad. jag ämnade väl till att resa med Hindric, men Farbror och Faster tillet mig ej att fara förensom, Du enlicht Ditt löfte kommer efter mig. dessutom ligger Hindrick nu utij rödsoten, och fåse
10 ner Han blir så frisk, att han kan resa. Nu är den glada sommaren slut och med den våra Skönaste njutningar jag har haft rett trefvligt i sommar, och njutit bra mycket af sommaren, äfven har jag roat mig några gongor. när jag var i Uleå, så var, Carin Hindric och iag spaserandes till Pudas, vi hade rett roligt, där ibland de munttra mennjskor, och nu har Louvis Laurin varit här fyra weckår men nu far hun till Pudas igen tillbaks.

Jnttet har iag haft brev hemifrån så jag vet ej om Pappa är bortta ännu men till vinttren tror jag att han kommer hem. August, har jag ej hört vidare utaf än som dett Du skref, att han war i viborg gud vet när vi får
20 träffa honom. Christjan får man ej mera tala om en gong och än mindre håppas att åter se här i lifvet Gud hjelpe honom som måste vara ibland vilt fremmande, och har ej en enda mennisia hvilken han kunde trygga sig till. Jag har nu ej någodt nytt att sega dig emedan man här i Frantzila hör så litet nyheter. Rödsoten är nu i gen mycket gengse Samt en annan Sjukdom som består i hufvudet och tillika med starka krampdragningar i lemmanne Farbror Snellman trodde dett vara en sleng af Coleran. helsa mina få bekantta Glöm ej Laura, men var Du Skälfv Ömmast hälsad af Din altid Tillgifna,

Annu,

30

P. S. I slutet af denna mån kommer ju August igen til Wiborg om du Skrifver då så helsa honom i från mig tusen falt adjeu,
Skrif besta Janne snart jag lengtar så att få brev af Dig. lefv vel.

140 J. V. SNELLMAN — F. CYGNÆUS 21.IX 1833
HUB, Coll. 41

40

H:fors Sept 21:sta 1833.

K(äre) B(roder)

50

Din Affair är ins Reine. Af utaf dig inbetalta 290 + 130 R(ube)l har jag till Banco-björns förnöjande lemnat 419 R(ube)l 70 kop(ek), derunder inbegripen Ränta till den 16:de dennes, som framdeles blir en dies memorabilis i Din kalender. Stubbens Morbror tog med tacksamhet emot 3 R(ube)l. Kartan 40 kop(ek), gammal räkn(ing) 1 R(ubel) dertill lagda, faciunt 4—10 kop(ek) till framtida liquid. Ståhlberg påminner Dig om En Del af Fryxells Berättelser, och jag om Heerens Nya Statt:s Historie, hvilken, såsom tredje Mans egendom, Du torde finna lägenheten att hitsända.

På snitt och intråde ser Du att mitt Bref åtminstone ej kan beskyllas för tysk ordrikhet och omskrifningar, i thy att här, af hvardedera slaget, endast finnas 2:ne exempel. Har Du väntat något annat, (***) Ditt. Nyheter, äro inga gängse, och talträngdhet är ej (***) mina fel, minst i närvarande stund. Sänder Du (***)der i annat ärende, än ärender, så kan Du vara

säker om (***)ka många härifrån; kanske också dessutom, om sig så lägligt faller.

Lyckligt påhittat! att fylla resten med notice om Demoiselle Lundahls härvaro, som under veckans förlopp gjort mångens fröjd. Tete à teter hvarje afton inpå nätterne, hvarvid underskrefven utgjort ett slags Bi-hang, hafva lemnat anledningar, quantum satis, till expectorationer för följande dagens fristunder. I dag sker samling hos Stubben och hans kära Syster, utan att locka mig till att afbryta. Men svårigheten att få fram ett ord gör god tjänst, och det enda jag har, är, bland helsningar från Vännerne, äfven En Ditto från

Snellman.

10

141 F. CYGNÆUS — J. V. SNELLMAN 26.IX 1833
HUB, JVS handskriftssamling

Käre Broder!

»Sans phrase.»

20

Var så hedersam och frambär för den grufveligaste bland mina Minotaurer min årliga tribut. Enligt B(an)co Dir(ecteuren) Stjernvalls fordom mig gifna löfte borde jag äfven denna gång slippa med att inbetala endast räntan (och hvad mina bröder-comissionärer genom slarfaktighet för öfrigt, som *** kan åsamka mig) hvars belopp, som jag förmodar, med det första kommer att tillställas Dig. Tengstr(öm) är som förr den andra löftesmannen. Emedan jag för väl vet att Du ej tål några resonementer, komme från längre håll än Dina, egna örons alldra närmaste granne — och jag ty värr åter en gång måste vara höflig och eftergifvande mot Dig — har jag bjudit till att uttrycka mig så Laconiskt som min icke särdeles Spartans*** *** möjligen medgifvit; skulle jag det oaktadt icke tillbörligen hållit mig inom marginalet, må Du för fan i våld besinna, att jag, ännu hittills åtminstone icke, gifvit mig ut för att till de skriftlärdes baxnande exponera Hegels system, med hull och hår, på sex sidor.

30

Du förstår väl

Din vän
Fredr. Cs

Frhamn d. 26 Sept. 1833.

P. S. Är periculum in mora, och Du emot förmodan ej genast får mynt, så underåt, ta mig derom, och afböj för öfrigt med »Din svaga hand», som jag, så länge jag ännu minnes något, ej glömmet, att Du, i nödens stund, erbjöd till bestånd, hvarje hotande olägenhet.

40

Densamme som förr på o. s. v.

50